

a hegy-...
1874. VI.

És akkor eljön az idők teljessége. Valahára a színháznak hasznát vehetjük. Jó lesz magtárnak.
S mily nagy urias is lesz az, midőn oly díszes épületből hordják a tengerit — a hízalóba.
Debreczen város címerén akkor már a bárány is — „sertéssé” válik örömeim!

Bihari István urnak.

Önök jan. 15-ről e lapok szerkesztéséighez címzett, de tulajdonképen hozzáim szók levele az én szavaimnak nagy mérvű és sok tekintetben sajnos félreértésen alapul. E félreértésnek lehetnek oka én, mert hiszen nem mindenkinél adatott szabatosan és elegetiával írni; de lehet az is, hogy ön nem volt szives oly kitartó türelem s elfogulatlansággal olvasni át az én „újabb tanügyi leveleimet”, s mivel pedig talán megvárhatna a nyilvános közértelet cikizője az okot, kiket ama cikkek érdekelnek, sőt kik azokra s szerkesztőjökre észrevételeket tenni is hajlandók.

En ugyanígy mindjárt azon tények felemelése után, melyekkel némely vidéki tanáraink képtelenségét akartam kimutatni, rögtön ezt mondtam: „Tény az, hogy a jelen viszonyok közt, midőn tanáraink képzéséről legkevésbé sem gondolkodunk, ha válik is ki nehány, ki nagy erőfeszítéssel, évek küzdelmei után eljut oda, hogy szerencsés kollégái a tanárképzésben nyert ismereteikre építve könyveden juttatják el: akad olyan is, ki a tanári névre sem érdemes, annál több akad a kedvetlen viszonyok miatt a középiskolákban felülemelkedni nem bíró oly egyén, kiből talán kedvező körülmények közt kitűnő tanfőrré lett volna.”

Ebből az én gyarló logikám szerint legalább, olyasvalami következik, hogy én prot. tanárainkat általában, s így a vidéki iskolák tanárait 3 osztályba sorozom. Egy részeket kitűnő férfiaknak tartom én is, — a másik részt bár csak középszerűnek kell vélelnem, azért nem őket, hanem jó részben kedvezően körülmények között, — s csak a 3-ik, hála istennek legkisebb részről mondom azt, hogy a tanári névre sem érdemes. Természetesen látszik azonban (legalább én előttem) hogy ha a tanárképzés szükségességét akartam indokolni, mert azt mondtam, hogy „okvetlenül kell a tanárképzés, mert a sok kitűnő tanárunk van így is”, — hanem igyekeztem oly tényeket hozni fel, melyeket bizonyítottak hűszámmal. De ép ezért tartottam szükségesnek rögtön azután az idézetekben kifejezni, hogy korántsem tartok minden tanárt, csak azért, mert vidéken van, közéletlen. S ha mégis ennek dacára valaki magára érti felhozott sértő példáim valamelyikét: nem véleltem magam mással, mint em példabeszéddel, — a ki nek nem szűre, ne vegye magára.”

Különböztetést abból, hogy szükség esetén a nevek közzétételét is vakmerőséggel megígértem, sejtette volna ön, hogy felhozott példám nem a legjobbakat, s hogy még most az ön kihívó sorai után sem közlöm a neveket, az csak annak tulajdonítható, hogy töltelleg teljesebben szerettem mindenki kíváncsiságát, ön pedig nem akarja az ön példáihoz tartozó neveket ismerni.

E felvilágosítás után talán felesleges is azt megemlítenem, hogy én a vidéki középiskolákat mind részben nem tartom, s épen a képzés, a magyarság, a tudomány, a jó hűség egyikének hiszem. Önök azon kérdésén is helytlen kivételnek tekinthető ez szerint, hogy lehet az, hogy a vidéki gimnáziumok némely növendékei kitűnő eredménnyel teszik le az érettségi vizsgálatot, ha tanáraik annyira képzettek, mint X ur állítja?

Hogy X ur a teológusoknak tudományban való járatlanságát a vidéki gimnáziumokban róva fel, s az ezután következő szerény hangú kérdésére, csak is azon szerény észrevételre van, hogy én igenis nem a vidéki gimnáziumok rossz-aságának róvát fel, s hogy én igenis nem a teológusoknak a tudományokban való járatlanságát, s csak az azt jelztem csakély különbség van a közt, mit

higgadtan cikkemből kiolvasni lehet, s a közt, amit ön abból kiolvasott.

A mi egyébiránt a „tanügyi levelek” írója s köztem kifejezett eszmecserenek tulajdonképeni tárgyát illeti, kénytelen vagyok ön arra kérni, méltóztassék bevárni, míg a „tanügyi levelek” szerzőjének észrevételeire az én válaszom megjelenehet, ha ugyan előbbi cikkemből ki nem vehető az (mert ismét félre fogom gyarlóságának kell felróvnom) hogy én épen nem sürgetem „a jogakadémia teljes megszüntetésével” önálló bölcsészeti tanfolyam és tanárképzés felállítását. Én majdnem egyformán szükségesnek tartom mind a kettőt, s ép ezért, ha lehet, mind a kettőt fentartandónak; — s cikkekben csak azon meggyőződésnek adtam kifejezést, hogy ha azon „tárgyalások” (melyek szerint az 5 suptia közös erejével lenne a bölcsészeti tanfolyam s tanárképzés felállításának és pedig itt Debreczenben) sikerre nem vezetnének, s az egyházak, látva, hogy öregek bölcs. tanfolyamot s jogakadémiát ez idő szerint együtt fent nem tarthat, én részemről hajlandóbb volnék a jogakadémiát feladni, a bölcs. tanfolyamot s tanárképzést megőrizni, mint megőrizni a „tanügyi levelek” szerzője közt a vita, melyik a z a t e s e g e s ? bölcsészeti tanf. e vagy jogakadémia? mert hiszen mind a kettőt szükségesnek tartjuk mind a kettőt; hanem a fent; melyik szükségesebb, melyiket kell előbb létesíteni? Ebben pedig talán észlelhető némi különbség is.

De már abban teljesen igazat kell önmagom, hogy én érdeklődésem első helyen nem az következik, hogy tanárképzésről állítsunk, hanem hogy az olyan tanulatlan tanárokkal bíró iskolák kerülhetlenül bezárjuk vagy legalább azok a tudatlan tanárokat becsússuk el, s pótoljuk jóra való emberekkel a helyüket; mert azt ugyan elismerem, hogy a rossz népszerűsége is jobb a semminél: de azt már bajosan tudná velem elhitetni valaki, hogy ugyanez a közéletünkön múlik.

Ohajtom s kérem egyébiránt, hogy ha ugyan ön cikkem tárgya iránt érdeklődik, szíveskedjék több figyelem s türelemmel olvasni soraimat. Ohajtom s kérem továbbá, hogy nagy érdeklődéssel engedjen el. Ha ön ön magán történet volt az általam „nyilvánosság”-ról írt cikkem (valószínűleg nem is tudom hogy ez a szó is szalon-képes) konkrét esetek valamelyike, akkor még értenék, megbotránkoszták, bár azok oly esetek, melyeket sem „buzgóság”-al sem „kiváncsisággal” sem „hirtelen athelyeztetéssel” nem lehet kimenteni. — De épen azért nincs elegendő oka azok „nyilvánosság”-al el címbizáltatásáért” feljárnak, ha magát általuk talán nem érdekelte, — nincs oka, mert ama konkrétumot nem magam fundáltam, és mivel szerentem legalább, mind azt, mit a tanár leckeíróján tesz vagy mond, épen azért, mert nyilvános tette vagy monda, jogosítva van bárki higgadt bírálat alá venni, s ha a tanügyi érdeklődés szükségének látja, teljes nyilvánosságra is hozni: ezekért mondom, bátor vagyok azt hinni, hogy nem én bántottam meg a prot. gym. tanárokat általában is méltán tisztelt testületét, midőn az illető hatóságok figyelmét arra akartam felhívni, hogy alkalmas eszközök által vessenek gátat annak, hogy oly botránys mértékben tudatlan legyenek állíthassák továbbra is pellengérré a díszes „tanár” nevet, s rontsák prot. közéletünkönk hitelét: hanem megbántották azok, kik még annyit sem tesznek meg állásuk becsületéért, hogy az általuk tanított tantárgyakban maguknak egy kis jártasságot szerezni igyekeztek volna.

De meg lássa ön, az ön leveléből, melyben a „Concret eseteknek nyilvánosság”-al címbizáltatás”-a miatt felakadt „megbotránkosztás” kifejezése után rögtön a mentegetőzés s érzékeny szívhurok pengése következik, önmag még valami rossz akarója azt találja következtetni, hogy h a t h a ? ... a mitől én egyébiránt gondolhatn is tévely vagyok, s csak azért emlitettem fel, hogy észrevételem önnel, mennyire félreveheti az ember pennáját a tulságos érzékenykedés.

UJDONSÁGOK.

* A debreczeni ügyvéd-egylet e hó 25-én délelőtt 10 órakor az egylet helyiségében közgyűlést tart. Tárgyalás alá a folyó ügyek kerülnek.

* A nőegylet sorsjegyéből Kairóba 20 db. küldetett a magyar egyletnek s ott azt nemcsak megérték, hanem még 30 darabot rendeltek meg. Használóknál el a zürichi magyar egylet is. Ha itt helyben is így pártolnák: akkor a siker bizonyára nem maradna el.

* **Ami jutalmak**, melyeket Debreczen város lovai a bécsi közkiállításra nyertek, már megérkeztek. Jött 54 darab 20 frankos magyar arany, mely 1873-ban készítették. Ezen kívül megérkezett az arany serleg, melynek német feliratai magyar fordításban a következők hangzanak; egyik oldalán: „Közkiállítás Bécsben. 1873. Debreczen szabad királyi városának lőtenyésztésért;” a másik oldalán: „Hamburgi díj, alapítva a belföldi kiállítás bizottsága által. Hamburg. 1873.” Az oklevelek csak márcziusban fogják beérkezni.

* **A honlap felújítására**, melyet Schvarcz gazdasági tanár tart a városban a nagy tervében, ujalog figyelmeztetjük a közönséget. Az előadás tárgya a tüz.

* **Arvánház** részére özv. Veres Lászlóné alelnök két köböl kenyérnek való búzát gyűjtött ismerősei körében, s azt hozzáim átküldte; továbbá özv. Farkas Ferencné szül. Than Jozefa felől írt ajándékozott. Fogadják a nemes lelkű adakozók becses adományait, az árak nevében nyilvánított legforróbb köszönetemet. Debreczen, 1874. jan. 22. Gr. Bethlen Mikó Róza, neogyeri elnök.

* **A jogászál** alkalmával felülírtetett még T a m a s s y Károly 2 főt; ez a tagnap között kimutatásból töltés folytán maradt ki. A főszege marad, a mint közöltetett.

* **Révész Imre** „Magyar prot. egyházi és iskolai Figyelmező”-jének ez évi első füzetét megjelent s beküldött hozzáim. Tartalma most is élénk és változatos. Főbb cikkei: „Tanítás és tanulás egyetemi színvonalon”, „Bihari Imréről”; „A független morálról”; „Balogh Ferenczről”; „A budai zsinat jegyzőkönyve”; „Közéleti Révész Imre. Érdekes cikkek vannak a tárgyában s a különféle rovatokban; ezen kívül könyvismertetés. Ajánljuk e füzetet az olvasók figyelmébe.

* **Uj hódót** állítottak a hagyományra; bizonyosan valami konédia lesz ott újra; e tér az ilyenekben kifogyhatlan.

* **Két ifju halottat** kísérték tegnap az örök nyugalomra. Kovács Julia hajdan lény, rokonainak, barátainak szemérménye, a nő munkásság egyik példányképe az egyik. — Rácz Bálint iparos ifju szerettei körében szintegy kedvelt egyéniség a másik. Mindketten 20—30 év közti életkorban voltak. A kiváló részvét, mely koporsóik körül nyilatkozott, felhívta az érdeklődőket, hogy ezen a közpompázás köréből elhunytakat is fölmentjük; mert csak oly kedvesek kő öveiknek mint a hiborban születettek az ő hímerez családjaiknak. Nyugodjanak poraik békével!

* **Megjelent** s beküldött szerkesztőségünkhez: „A magyar általános magánjogi törvénykönyv tervezete” dr. Battauszki Lajos köz és váltóügyvéd. Első rész. Ára 80 kr. Aigner Lajos bizománya.

* **Sok kihágás** történt mostanában a városban; leginkább pedig a hadkötelezettek részéről. Készülnek szegények — a gyöngyöcsetre.

* **Megszökött** közelebb a városról egy napszámos; a szegény ember valahol munkát vállalt, a hol jöhözmeny kiadott napszámat előre, s azzal tovább állott. Bizonyosan nem megy Amerikába vele.

* **Kurkolta** lopásán ismét egy nót csíptek rajta; ez mostanság divatba kezd jönni; pedig a példás büntetés soha sem szokott elmaradni.

* **Gázgy. Roth Jakab** ur a keddi számban mosdani akar a főiskolai gabortörvényből; ha neki úgy tetszik, hát én is mosdatom egy kisét, elmondván a dolgot úgy, a mint én tudom. A mult estőlörtökön reggel 8 órakor jelenik nekem, hogy az 1-ső osztály nem mehet

be a terembe, még pedig a gáz bűdössége miatt. Én magam mellé véve a gazdát, rögtön a hely színeire mentem, melynek már akkor Mihály fűtő sjtáját és ablakait kinyitotta, s azonban meg akartam kezdeni a vizsgálatot, hogy ki tőrhette le a csövet; de Mihály a fűtő kézzelfoghatólag meggyőződött róla, hogy azt senki sem törte le, hanem midőn ő meg akarta nézni, hogy mi baja lehet a gázcsonk, és honnan ömlik a gáz, a mint hozzá ért, azonnal leest az egész cső s megmutatta a cső végét, melyen meglátszott, hogy semmi törés nincs, s a gáz az azt híven, hogy azért esett el, mert csavart nem csináltak a végére, ki is küldötte a gázgyárho, hogy vágjanak reá csavart. Más nap Gelencei tanár ur is azt mondta nekem, hogy mikor a csövek felrakattak, sietős lévén a dolog az idő rövidsége miatt, csavart helyett könnyű forrasztást használtak. Vasárnap reggel már a gazda szobájában Gelencei tanár ur azt állítván, hogy részóron nem is szoktak csavart vagni, levezettem Roth urat a gymnasiumi irodába, meg akarván mutatni egy ott heverő csövön, hogy vascso volt az, a mi leszakadt, későbbben Gelencei tanár ur is utána jött s meggyőződött róla, hogy a vascso rézközpüblből esett ki s a rézközpübl csavart volt vágva, s maga Roth mutogatta, — hogy a beforrasztást csövet — le sem lehetne ütés által is venni. — Tehát bele volt dugva a cső vége a rézközpüblbe, mint a dugó az üvegbe, s a cső vége nem tört bele, a mit bizonyítottak azok, a kik a lyukat, fával bedugták, de maga Roth ur sem merté meg a mult vasárnap állítani, hogy a cső vége beletört; sőt Gelencei tanár ur épen azt magyarázta nekem, s azt akarta velem elhitetni, hogy a beforrasztott csövet is he folytatt s sokáig mozgatták, ki lehet ejteni. Nagy hiba volt tehát a mi a gázról történt, s épen oly nagy hibának tartom, hogy ezen ügyben sem a városi rendőrök, — sem a főiskola által nem tétettet semmi hivatalos vizsgálat, még utólagosan sem, s romlott állapotjában csak a főiskolai gazda és a fűtők látják a gázcsonvet. Kovács János, m. k. tanár.

* **Rövid hírek**. Színházunkban az „Eszak csillaga” című operára készülnek. A sorozás ápril 8—15-ke közt fog megtartani. — Gázra városunk a mult évben 22,890 ft 42 kr költött. — Amaz öngyilkos Nagy János, kirol tegnap emlékeznék, azért lötte magát főbe, mert pénztét Nagy-Károlyban elkártyázta.

A 21-es bizottságból.

A keddi ülésnek vége igen érdekes volt; adjuk itt annak rövid vázlatát.

Kapp Gusztáv a közjogi alku mellett lelkesedik, Lónyay pedig bejelent egy nagy becsédet, melyet később szándékszik elmondani. Irányi Dániel a közjogi szerződés ellenintézet hosszú beszéd után ily határozati javaslatot nyújt be: „Mondja ki a bizottság, hogy a közjogi szerződés eltörlése és a váms- és kereskedelmi szerződés megszüntetése nélkül az ország pénzügyeinek gyökeres rendezését nem tartja lehetségének.”

Erre szóváltás fejlődik ki Tisza, Irányi és Gyöcsy között, s midőn elnök felteszi a kérdést, hogy akik Irányi pártolják, álljanak fel, a hallgatóság oda nem illő kacajja közt Irányi Dániel egymaga emelkedik fel ülőléről. Hosszabb vitát ébreszt a kérdés eldöntése: béle fogjanak-e a második kérelmöt tárgyalásába, melyet az elnök e szavakkal zár be: „T. bizottság! Azt hiszem, ma már lehetetlen bárminek tárgyalásába kezdeni. Célzászerűnek tartanám tehát, ha ma délután és holnap reggel előtt azok adatokkal méltóztatnának foglalkozni, melyek velünk a miniszterium által közöltettek. Holnap 10 órakor folytatnók ülésünket, melynek tárgya lesz Lónyay gr. és Somssich Pál indítványa, a mikor aztán Lónyay gr. képviselő ur is előadhatja, a mit általánoságban nyilvánítani kíván.”

Délutáni posta.

— Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Liszt Ferencnek, a magyar hangművészet emelése és a jótékony czélok előmozdítása körül szerzett érdemei elismerésül a Ferencz-Józsefrend középkeresztjéhez a csillagot adományozom. Budapest, 1874. január 10-én. Ferencz József, s. k. Dr. Wenckheim Béla s. k.

gyelemmel kíséri a bizottság s a népes képviselői hallgatóság.
Lónyay nem szorítkozik az albizottság által feltett első kérdés-csoportra, hanem saját indítványaik indokolását tekintvén a maga feladatát, a közigazgatás kérdését csak mellesleg tárgyalja, és felkarolja előadásában az államháztartás rendezésének összes tényezőit. Kimutatja az egyenlő helyreállításnak égető voltát a magán és a közigazgatás, az elzemi s anyagi fejlődésnek, valamint politikai állásunk érdekében. A takarékoság egyik legfontosabb tényezője az államháztartás rendezhetőzatalának. A keretet, melyben erőnkhez mérten mozognunk szabad, egy normalbudgettel kell megszabni.

Az általános szempontok kitűzése után sorra veszi a ressortokat, és kimutatja a lehető megtakarításokat. Javaslatot tesz a vasúti kamatbiztosítási alap előteremtésére, a mely tehát nagyszámú nevezetesen le volna szállítatható a kisebb vasutak összefoglalása és a duna menti vasutaknak szintén egy társulattal való egyesítése által. A megyék beosztásának tömeges átalakítását szőle nem helyesli. A földadó tervezett szabályozását szintén ellenzi, s a helyvált az érték-caster elfogadását ajánlja. Adófelvételhez csak akkor fogna járulni, ha a segítség minden egyéb eszközök kimerítvük. Uj adóemlék ajánlása az általános jóvedelmi adó, mely az eddigi adóemléköt ment jóvedelemre rovatnók.

Előadását 1 órakor fejezte be.
Az első kérdésre nézve a vita befejeztvén, az albizottság kérdése került szünyegre. E tárgyban Gorove István a következő indítványozta: Kijelöljön ki a 21-es bizottság egy 7 tagból álló albizottságot, mely tekintettel a miniszterium által előterjesztett kimutatásokra s vizsgálat alá veszi a közigazgatás egyes ágazatait, a miniszteriumok szervezés beosztását s kezelési rendszerét, adjon jelen pénzügyi helyzetünk szigorú követkeleményével megfelelőleg javaslatot a kiadásoknál szükséges apasztásra iránt.

Ezután szóltak még Gyöcsy, Kerkapoly, Lónyay, Tisza Kálmán, ki Gorove indítványába betételti kívánja, hogy „tekintettel a miniszterium által közlött és közzendő előterjesztésekre és a bizottság tárgyalásában kifejtett eszméire.”
A bizottság többsége Gorove indítványát a módosítással elfogadja. Az albizottság tagjaira a szavazatok beadvatán, megválasztattak: Csengery Antal, Lónyay Menyhért, Tisza, Gyöcsy, Szél Semyey, Kerkapoly, Horváth Lajos és Somssich.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos:

OLAH KÁROLY.

Főmunkatárs: SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér. Kiadó lak.

Az első sertésvágó társulat tulajdonához tartozó czepléduztás 3-dik sor szám alatt levő háznál egymásból nyíló 3 szoba, 2 konyha, kamara, pince és padlás február 1-ső napjától kiadó. Értekezhetni ugyanazon háznál lévő társulat irodájában.

521-3

H I R D E T É S E K.

Főraktár Nagyváradon.

Az első érmelléki nagy borkereskedés

fióküzletének megnyitása Debreczenben.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, miszerint f. év január hó 18-kán piacutezán, özv. Nánassy Gáborné házában fiók üzletemet megnyitottam, hol is mindennemű bel- és külföldi borok dugaszolt üvegekben, akó és hordószámra, határozott ár mellett a legjutányosabban kaphatók.

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Teljes tisztelettel:
P. Mayer Farkas,
első érmelléki nagy borkereskedő.

38 2-3

Fiókok: Bécsben, Kolozsvárott és Debreczenben.

Hirdetés.

Alólírott kiküldött végrehajtó ezenel közzé teszi, miszerint Herschko-vics B. és Neumann Herman részére, Neumann Iszákótt összesen 472 ft 35 kr tőke s törv. jár. biztosítására bíróság lefoglalt 578 csomó zsendelyre, a debreczeni kir. járásbíróaság 18614 és 18615/1873 sz. végzésével az árverést elrendelvé, ennek a vasúti külső raktárnál leendő fogantatására f. évi jan. 31-dik napjának d. u. 3 órája tüzetett ki, mely árverési határidőre venni a szándékosok azon hozzáadással hivatnak meg, hogy az emlitett zsendely becsáron alól is el fog adatni. Kelt Debreczenben, 1874. jan. 19.

Bányay Vince,
47 1-3 kir. járásbíróasági végrehajtó.

Eladó ház.

Varga-Bárany utozán 2393 ik szám alatti szegletház, mely kő épület, cseréppel fedve, beltnak is alkalmas, több szobát tartalmazó ház, egyéb melléképületekkel és ház utáni földjével együtt, kedvező feltételek mellett eladó. Értekezhetni a tulajdonosával kis csapó utozán 388-ik szám alatt.

Gazdag választék:	Egy hosszú téli kabát 18 ft és feljebb.	Gazdag választék:
Chiffon ingek,	Egy kurta téli kabát 14 ft és feljebb.	A farsangi idényre: himzett ingek,
Len ingek	Egy téli öltöny 15 ft és f.	Gallérok és kézelők
Rumburgi ingek,	A férfi divatterem	Chapeaux de Claque,
Oxford ingek	Czepléduztca 2. sz. a.	Valódi francia
Karton és	Ajánlja	női és férfi
Creton ingek	a n. é. közönségnek	koztyük.
Selyem, lenn és	következő cikkek:	Báli nyakkendők,
batiszt zsebkendők	Különös figyelemre méltó:	Illatszerek,
MAGYAR	kétféle újdivatu	„Coudray” Párisból
és	magyar kalap.	Atkinson Londonból.
német lábravalók.		

Eladó tűzifa.

60 öl két-csentedős száraz fiatal tűzifa a hosszú pályai erdőből akár tömgeesen, akár ölenként jutános áron eladó, értekezhetni ez iránt a tulajdonos Nyilas Jánossal a Tisza banknál, vagy lakásán, kismester-utczai 1120. sz. háznál. — 37 3-3

Előfizetők
Helyben és
Egy évre 10 ft —
Fél évre 5 —
Előfizetési pénz a
Főpénz. Vessé
a szerkesztőségbe

Előfizetők
Telegráf K. L. a
Debreczenben a szerkesztőségbe
a postahivatalba

KOSSUTH

Oláh Károlyhoz szerkesztő

Két kérdést in
7-kei becses levele
véleményben vagy
november 7-kei ha
dik az: védhetik-e
változtatásukat azo
emlitett munkattal:
exigentia tudomán

Van szerencse
szolni. Nehogy azo
idézett mondatl is
remagyarázathassan
tanom: hogy én is
fogva, nemcsak a
deti álláspontját, de
sem tartom kielégő
azonban nagy fonto
hogy hazánkban a
ellenében, egy hatá
ellenlék létezzék:
szétmállanék, ha ne
jelentéktelen töred
mely hazánk függet
piratitói, ország-vil
erélyileg képviseli,
jelentéktelenül
is reménytelennek t
csak számítás alá n
lehetősebben keres
ségebes ellen az i
eljuthat azon állás
nak is tudom, hiva
Ezen s csakis
deklódom az orszá
pártok keblében
iránt; mely pártok
roben különbözök
egészen kívül állók.
fontos arra, hogy
nek folytán egyet-
lek, az ellen tiltak
lyeslemen azonosít
Ezzel áttérek a
En a „Balkón
tározatát illetőleg e
nézetet, melynek ön
poson is, határozottan
En azt a határo
pont feladásának, el
lépő apostolának ta
nak tartom.

Azon szövebi r
veiket aludni hagy
tani mondják, talán
a határozat léreho
müségét nem vono
magukat, in foro e
tassák; de a részre
széke előtt legkiseb
miután ugyanazon
béli feltartást, te
mivé teszik azon ny
a közönséges alapo
lépni, koalícióban
Nem lehet ezt
lap alá hozni. Nem
épségben hagyni, r
lakatni vele. A k
az ellenlék kö
m e r e v t a g a d á
mint viszont ezek
középpárt közjogi
tani, az nem ajánlk
alapon kormányt v
kozik: az nem tar
ha mondja, hogy
mond.

Sőt még emé
szik. Árt az ellenz
jának, gyöngíti er
jövendőjét.
Nem foroghat
ségnek még csak
előtt, aki a kérdése
erejéről magának tá
En nem tartom
minden fonák lépés
szágnak. Egyáltal
sége, hogy a no
létrehozói fizata m
ki, midőn egy s
magukat azon szer
beledisputálták, ho
pon is kések kor
Látrák, hogy a
s azt hitték (csodál